

പുതിയ വർഷത്തിൽ തന്റെ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെയും മുഖത്തിലൂടെയും ഫരിസ്താസ്വരൂപത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കു

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ പരമാത്മപാലനയ്ക്ക് അധികാരികളായ തന്റെ കുട്ടികളെ കണ്ട് ഹർഷിതനാവുകയാണ്. എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്, സ്വയം പരമാത്മാവിനാൽ പാലിക്കപ്പെടുകയാണ്. ലോകർ പറയും ഞങ്ങളെ പരമാത്മാവാണു പാലിക്കുന്നതെന്ന്, എന്നാൽ നിങ്ങൾ കുറച്ച് വിശേഷാൽമാക്കൾ പ്രാക്ടിക്കലായി പാലിക്കപ്പെടുകയാണ്. പരമാത്മാവിന്റെ പാലന, പരമാത്മാവിന്റെ ശ്രീമത്ത്, ആ ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് നടക്കുന്നു, പാലിക്കപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരം സ്വയത്തെ വിശേഷാൽമാവെന്നു അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? തന്റെ മഹാനത അറിയുന്നുണ്ടോ? വർത്തമാനസമയത്ത് ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കൾ മഹാത്മാർ തന്നെയാണ്, ഭാവിയിലും സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠ മഹാത്മാരാണ്. ദ്വാപരത്തിലും നിങ്ങളുടെ ജഡചിത്രങ്ങൾക്ക് അത്രയും മഹാനതയുണ്ട്, ആ ചിത്രങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ ആർ വന്നാലും ഒന്ന് നമിക്കും. ഏതെങ്കിലും ഒരു സാധാരണ ആത്മാവ് ഉടുത്തൊരുങ്ങി ലക്ഷ്മി-നാരായണനെപ്പോലെ നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, ശ്രീരാമനായിട്ട് നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ വേഷത്തിൽ ആ ആത്മാവ് എത്ര നേരം അങ്ങനെ അഭിനയിക്കുന്നുവോ, ആ ആൾ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ ആളുകൾ നമിക്കും. ഇന്നു വരെ അത് അങ്ങനെ തന്നെയാണ്. നിങ്ങളുടെ രൂപത്തിനു മഹാനതയുണ്ട്, അങ്ങനെയുള്ള നാമധാരി ആത്മാക്കളെപ്പോലും മഹാനെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. അത്രയും മഹാനത അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? അറിയുന്നു, മനസ്സിലാക്കുന്നു, അതോ പ്രത്യക്ഷരൂപത്തിൽ അത് അനുഭവം ചെയ്യുകയാണോ? കാരണം അടിസ്ഥാന ആധാരം തന്നെ അനുഭവം ചെയ്യലാണ്.

ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികളെയും അനുഭവീകർത്തിയാക്കുകയാണ്. കേവലം കേൾക്കുകയും അറിയുകയും മാത്രം ചെയ്യുന്നവരല്ല. ഓരോരുത്തരുടെയും മുഖത്തു നിന്നും പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്നും അനുഭവം അറിയുവാൻ സാധിക്കും. നടപ്പിൽ നിന്നും അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ചിന്തിക്കൂ, എന്റെ പെരുമാറ്റം എങ്ങനെയാണ്? ബ്രാഹ്മണരുടേതു പോലെയാണോ? ബ്രാഹ്മണനെന്നാൽ സദാ സമ്പന്ന ആത്മാവ്. ശക്തികളാൽ സമ്പന്നം, ഗുണങ്ങളാൽ സമ്പന്നം..... അങ്ങനെയുള്ള പെരുമാറ്റമാണോ? നിങ്ങളുടെ മുഖം കണ്ടാൽ ഇവർ സാധാരണക്കാരാണെങ്കിലും അലൗകികരാണെന്ന് കാണപ്പെടാറുണ്ടോ? എല്ലാവരുടെയും ദൃഷ്ടിയും വൃത്തിയും വൈഭവേഷനും അലൗകികമാണെന്നു അനുഭവം ചെയ്യാറുണ്ടോ? അവസാന ജന്മം വരെ നിങ്ങളുടെ മഹാനതയും ദിവ്യതയും ജഡചിത്രങ്ങളിലൂടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നു, അപ്പോൾ വർത്തമാന സമയത്ത് ചൈതന്യ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളിലൂടെ അനുഭവം ലഭിക്കില്ലേ? ജഡചിത്രങ്ങൾ നിങ്ങളുടേതു തന്നെയല്ലേ!

അമൃതവേള മുതൽ ഓരോ പെരുമാറ്റവും പരിശോധിക്കൂ - എന്റെ ദൃഷ്ടി അലൗകികമാണോ? മുഖത്തിന്റെ സ്ഥിതി സദാ ഹർഷിതമാണോ? ഏകരസ അലൗകികമാണോ, അതോ സമയം പ്രതി സമയം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ? യോഗത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണോ അതോ ഏതൊരു സേവനത്തിന്റെ സമയത്തും അലൗകിക സ്മൃതിയും വൃത്തിയും ഉണ്ടാകാറുണ്ടോ, ഏതൊരു സാധാരണ കാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും മുഖത്തും പെരുമാറ്റത്തിലും വിശേഷത ഉണ്ടാകാറുണ്ടോ? ജോലിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുമ്പോഴും, ഏതെങ്കിലും ചഞ്ചല പരിതസ്ഥിതിയിലും ആർ നിങ്ങളെ കണ്ടാലും നിങ്ങളെ അലൗകികമായിട്ട് അവർക്ക് തോന്നാറുണ്ടോ? പരിശോധിക്കൂ, വാക്കും പെരുമാറ്റവും മുഖവും സാധാരണ കാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും വേറിട്ടും പ്രിയപ്പെട്ടു മിരിക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെടാറുണ്ടോ? ഏതൊരു സമയത്തും പെട്ടെന്നൊരാത്മാവ് നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വൈഭവേഷനിലൂടെ, വാക്കിലൂടെ, പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ അലൗകിക ഫരിസ്തകളാണെന്ന് അവർക്ക് തോന്നുമോ? ഇന്നത്തെ ദിവസം സംഗമ ദിവസമാണ്, പഴയത് പോവുകയാണ്, പുതിയത് വരികയാണ്. അപ്പോൾ എന്തു നവീനത വിശ്വത്തിനു മുന്നിൽ കാണിക്കും? ഉള്ളിൽ ഓർമ്മിക്കുന്നതും മനസ്സിലാക്കുന്നതും വേറേ കാര്യം, പക്ഷെ സ്ഥാപനയുടെ സമയത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്ന് ചിന്തിക്കൂ - സ്ഥാപനയുടെ എത്ര സമയമാണ് കടന്നു പോയിരിക്കുന്നത്! കടന്നു പോയ സമയത്തെ താരതമ്യം ചെയ്താൽ ഇനി എത്ര കുറച്ചു സമയമാണ് ബാക്കിയുള്ളത്? അപ്പോൾ എന്തു അനുഭവമുണ്ടാകണം? ബാപ്ദാദക്കറിയാം വളരെ നല്ല-നല്ല പുരുഷാർത്ഥികൾ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്, പറക്കുന്നുമുണ്ട്, എന്നാൽ ബാപ്ദാദ ഈ 21 ഓം നൂറ്റാണ്ടിൽ നവീനത കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എല്ലാവരും നല്ലവരാണ്, വിശേഷതയുള്ളവരാണ്, മഹാത്മാരാണ്, എന്നാൽ ബാബയെ

പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതിനുള്ള ആധാരം സാധാരണ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടും ഫരിസ്തയുടെ പെരുമാറ്റവും അവസ്ഥയുമായിരിക്കണമെന്നതാണ്. പ്രശ്നങ്ങൾ അങ്ങനെയായിരുന്നു, കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു, സാഹചര്യങ്ങൾ അതുപോലെയാണിരുന്നതും, സമസ്തകൾ ഇതുപോലെയാണിരുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ് സാധാരണത വന്നത് എന്നെന്നാലും കാണുവാൻ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഫരിസ്താസ്വരൂപമെന്നാൽ സ്മൃതിസ്വരൂപത്തിലായിരിക്കണം, സാകാരരൂപത്തിലായിരിക്കണം. കേവലം മനസ്സിലാക്കുന്നിടം വരെയല്ല, സ്മൃതി വരെയല്ല, സ്വരൂപത്തിലായിരിക്കണം. ഏതു പരിതസ്ഥിതിയിലും ഏതു സമയത്തും അലൗകിക സ്വരൂപം അനുഭവത്തിൽ വരണം. അങ്ങനെയോ, അതോ കുറച്ചു മാറുന്നുണ്ടോ? സാഹചര്യം പോലെ സ്വരൂപം മാറ്റാതിരിക്കൂ. സാഹചര്യം എന്തിനാണ് നിങ്ങളെ മാറ്റുന്നത്, നിങ്ങൾ സാഹചര്യത്തെ മാറ്റൂ. വാക്കുകൾ നിങ്ങളെ മാറ്റണോ അതോ നിങ്ങൾ വാക്കുകളെ മാറ്റണോ? എന്തിനെയാണ് പരിവർത്തനമെന്നു പറയുന്നത്? പ്രായോഗികജീവിതത്തിന്റെ ഉദാഹരണമെന്നു ആരെ പറയുവാൻ സാധിക്കും? സമയത്തിനും സാഹചര്യങ്ങൾക്കുമനുസരിച്ച് സ്വരൂപം മാറ്റുക - ഇത് സാധാരണക്കാരും ചെയ്യുന്നതല്ലേ. ഫരിസ്തയെന്നാലർത്ഥം പഴയ അവസ്ഥകൾക്കും പെരുമാറ്റത്തിനും എല്ലാം ഉപരിയായിട്ടിരിക്കുന്നവർ.

ഇപ്പോഴത്തെ നിങ്ങളുടെ പ്രഭാഷണ വിഷയമല്ലേ - “സമയത്തിന്റെ വിളി”. നിങ്ങൾ മഹാൻ ആത്മാക്കളെ പ്രതി സമയത്തിനു പറയുവാനുള്ളതിതാണ് - ഇപ്പോൾ ഫരിസ്ത, അതായത് അലൗകിക ജീവൻ സ്വരൂപം കാണിക്കൂ. എന്താ ഇത് നടക്കുമോ? ടീച്ചേഴ്സ് പറയൂ - നടക്കുമോ? എപ്പോൾ നടക്കും? നടക്കുമെങ്കിൽ വളരെ നല്ല കാര്യമല്ലേ, പക്ഷെ എപ്പോൾ നടക്കും? ഒരു വർഷം വേണോ? 2000 പൂർത്തിയാകണോ? കുറച്ചു സമയം വേണമെന്ന് ചിലർ ചിന്തിക്കുന്നു, ശരി ഒരു വർഷം, വേണ്ട 6 മാസം, 6 മാസം വേണ്ട 3 മാസം മതിയോ? ഇക്കാര്യത്തിൽ കൈ ഉയർത്തുന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങളുടെ സ്റ്റോഗൻ എന്താണെന്ന് ഓർമ്മയുണ്ടോ? ഓർമ്മയുണ്ടോ? “ഇപ്പോഴില്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കലുമില്ല”. ഇതാരുടെ സ്റ്റോഗനാണ്? ബ്രാഹ്മരൂടേതാണോ ദേവതകളുടേതാണോ? ബ്രാഹ്മണരൂടേതല്ലേ! അപ്പോൾ ഈ പുതിയ വർഷത്തിൽ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിതാണ് - **എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും അലൗകികത പോകരുത്.** അതിനു വേണ്ടി നാലേ നാലു കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതി. അതെന്താണ്? പുതിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല, പഴയതു തന്നെ, ഒന്നു പുതുക്കിയാൽ മതി. ഒന്ന് - ശുദ്ധചിന്തകൻ. രണ്ട് - ശുദ്ധ ചിന്തനം. മൂന്ന് - ശുദ്ധ ഭാവന, അയാൾ മാറിയാൽ ഞാൻ മാറാം, അല്ല, ആ ആളെ പ്രതിയും ശുദ്ധ ഭാവന, സ്വയത്തെ പ്രതിയും ശുദ്ധ ഭാവന. നാല് - ശുദ്ധ, ശ്രേഷ്ഠ സ്മൃതിയും സ്വരൂപവും. ശുഭം എന്ന വാക്ക് ഓർമ്മിച്ചാൽ മതി. അതിൽ നാലും വന്നു ചേരും. എല്ലാത്തിലും ശുഭം എന്ന വാക്ക് സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കണം. ഇത് ധാരാളം പ്രാവശ്യം കേട്ടിട്ടുണ്ട്, കേൾപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇനി സ്വരൂപത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രദ്ധിക്കൂ. ആകേണ്ടത് കുട്ടികളാണെന്ന് ബാപ്റ്റിസ്റ്റാക്കറിയാം. വരുന്നവർ സാകാരരൂപത്തിൽ നിങ്ങളെയൊന്നല്ലോ കാണുന്നത്.

ഇന്ന് വർഷത്തിന്റെ അന്തിമ ദിവസമാണ്, അല്ലേ! ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ഭൂരിഭാഗം കുട്ടികളുടെയും ഈ വർഷത്തെ കണക്കുകൾ നോക്കി. എന്തായിരിക്കും കണ്ടത്? മുഖ്യമായും ഒരു കാരണം കണ്ടു. ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് കണ്ടത്, മായ്ക്കാനും ഉൾക്കൊള്ളാനുമുള്ള ശക്തി വളരെ കുറവാണ്. മായ്ക്കുന്നുണ്ട്, തലതിരിച്ച് കാണുക, കേൾക്കുക, ചിന്തിക്കുക, കഴിഞ്ഞു പോയത് മായ്ക്കുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ നിങ്ങൾ പറയാറില്ലേ കോൺഷ്യസ്സും സബ്കോൺഷ്യസ്സും (conscious and subconscious mind ബോധമനസ്സ്, ഉപബോധമനസ്സ്) ഉണ്ടെന്ന്. മായ്ക്കുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ മനസ്സിന്റെ സ്റ്റേറ്റൊന്നോ, പ്ലേറ്റൊന്നോ, കടലാസ്സൊന്നോ എന്തു വേണമെങ്കിലും പറയൂ അവിടെ നിന്നും പൂർണ്ണമായും മായുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ട് മായുന്നില്ല? അതിന്റെ കാരണമിതാണ് - ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള ശക്തി ശക്തിശാലിയല്ല. സമയത്തിനനുസരിച്ച് ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ സമയമാകുമ്പോൾ പുറത്തേക്കു വരുന്നുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് പറഞ്ഞ നാലു വാക്കുകൾ സദാ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. നോക്കൂ, മനസ്സാകുന്ന പ്ലേറ്റിൽ അഥവാ കടലാസ്സിലുള്ളത് പൂർണ്ണമായും വൃത്തിയാകാതെ, പൂർണ്ണമായും മായാതെ നിങ്ങൾ എത്ര ഭംഗിയായി അതിന്റെ മുകളിൽ എഴുതിയാലും അത് സ്പഷ്ടമാകുമോ? അതായത് സർവ്വ ശക്തികളും സർവ്വ ഗുണങ്ങളും ധാരണ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അത് 100% നടക്കുമോ. തീർത്തും ക്ലീനും ക്ലീയറുമാണെങ്കിൽ (clean and clear ശുദ്ധവും സ്പഷ്ടവും) ഈ ശക്തികളെല്ലാം സഹജമായി കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കും. കാരണമിത്രയേയുള്ളൂ - ഭൂരിഭാഗം പേരുടെയും സ്റ്റേറ്റ് ക്ലീനോ ക്ലീയറോ അല്ല. അല്പ സ്വല്പം കഴിഞ്ഞു പോയ കാര്യങ്ങൾ അഥവാ കഴിഞ്ഞകാല പെരുമാറ്റങ്ങൾ, വ്യർത്ഥമായ കാര്യങ്ങൾ അഥവാ വ്യർത്ഥമായ പെരുമാറ്റങ്ങൾ സൂക്ഷ്മ രൂപത്തിൽ കിടപ്പുണ്ട്, സമയമാകുമ്പോൾ അത് സാകാര രൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നു. സമയത്തിനനുസരിച്ച് ആദ്യം പരിശോധിക്കൂ -

അവരവരെ പരിശോധിക്കൂ, മറ്റുള്ളവരെ പരിശോധിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞിറങ്ങല്ലേ, കാരണം മറ്റുള്ളവരെ പരിശോധിക്കുക എളുപ്പമാണ്, അവരവരെ പരിശോധിക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. പരിശോധിക്കൂ, എന്റെ മനസ്സ് വ്യർത്ഥത്തിൽ നിന്നും കഴിഞ്ഞു പോയ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തമാണോ? ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മ രൂപമാണ് - വൈബ്രേഷന്റെ രൂപത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്നു! ഫരിസ്തയെന്നാൽ തീർത്തും ക്ലീൻ & ക്ലീയർ. ഉൾക്കൊള്ളുവാനുള്ള ശക്തിയിലൂടെ നെഗറ്റിവിനെയും പോസിറ്റീവ് രൂപത്തിലേക്കു പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി ഉൾക്കൊള്ളൂ. നെഗറ്റിവിനെ ഉൾക്കൊള്ളരുത്. പോസിറ്റിവിലേക്കു പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി ഉൾക്കൊള്ളൂ, അപ്പോൾ പുതിയ വർഷത്തിൽ നവീനത വരും.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം കണ്ടതെന്താണെന്ന് പറയട്ടെ? പറയട്ടെ, അതോ കടുപ്പം കൂടുതലാകുമോ? ബാപ്റ്റാദ മുൻപും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, എങ്ങനെയായാലും വേണ്ടില്ല, അടി തന്നിട്ടോ സ്നേഹത്തോടുകൂടിയോ എങ്ങനെയായാലും എനിക്ക് കൂടെ കൊണ്ടു പോയേ പറ്റൂ. അജ്ഞാനികളെ അടി കൊടുത്തും നിങ്ങളെ സ്നേഹം കൊണ്ടും കൊണ്ടു പോകണം. അതുകൊണ്ട് ബാപ്റ്റാദ ഇപ്പോഴും പറയുകയാണ്, എങ്ങനെയെങ്കിലും ലോകത്തിനു മുന്നിൽ മഹാൻ ആത്മാക്കൾ ഫരിസ്താരൂപം പ്രത്യക്ഷമാക്കണം. അപ്പോൾ തയ്യാറല്ലേ? ബാപ്റ്റാദ കേൾപ്പിച്ചില്ലേ - എങ്ങനെയൊക്കെങ്കിലും ആക്കിയേ പറ്റൂ, അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ പുതിയ ലോകം എങ്ങനെ വരും. ശരി - രണ്ടാമത്തെ കാര്യം എന്താണ് കണ്ടത്?

വർഷാവസാനമല്ലേ! നോക്കൂ, ബാപ്റ്റാദ ഭൂരിഭാഗം എന്ന വാക്കു പറയുകയാണ്, എല്ലാവരും എന്നല്ല, ഭൂരിഭാഗം. അപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ കാര്യം എന്താണ് കണ്ടത്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കാരണത്തെ നിവാരണം ചെയ്താൽ മാത്രമേ നവനിർമ്മാണം നടക്കൂ. രണ്ടാമത്തെ കാരണം- അലസത വിവിധ രൂപത്തിൽ കണ്ടു. ചിലരിൽ വളരെ രാജകീയ രൂപത്തിലുള്ള അലസതയും കണ്ടു. അലസതക്കു കാരണമായ ഒരു വാക്കിതാണ് - “ഇതൊക്കെ നടക്കും”. കാരണം സാകാരത്തിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ഓരോ കർമ്മവും ആർക്കും കാണാനാവില്ല, സാകാര ബ്രഹ്മാവിനും സാകാരത്തിൽ ഒന്നും കാണുവാൻ സാധിച്ചില്ല. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ അവ്യക്ത രൂപത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ കാണുവാൻ സാധിക്കും. പാടാറില്ലേ, പരമാത്മാവിനു ആയിരം കണ്ണുകളുണ്ട്, ലക്ഷക്കണക്കിനു കണ്ണുകളും ലക്ഷക്കണക്കിനു കാതുകളുമുണ്ട്. നിരാകാരനും അവ്യക്ത ബ്രഹ്മാവിനും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം കാണുവാൻ സാധിക്കും, ആർ എത്ര തന്നെ ഒളിപ്പിച്ചാലും. ഒളിപ്പിക്കുന്നതും വളരെ രാജകീയമായിട്ടാണ്, സാധാരണമായിട്ടൊന്നുമല്ല. അലസതക്കു ഒരു വലിയ രൂപമുണ്ട്, ഒരു സൂക്ഷ്മരൂപമുണ്ട്, രണ്ടിനും വാക്കൊന്നേയുള്ളൂ - “ഇതൊക്കെ നടക്കും, കണ്ടല്ലോ എന്തൊക്കെ നടക്കുമെന്ന്, ഒരു കുഴപ്പവുമില്ല, ഇപ്പോൾ ഇതൊക്കെ ചെയ്യാം, വരുന്നതെന്താണെന്ന് പിന്നെ നോക്കാം”! ഇതെല്ലാം അലസതയുടെ സങ്കല്പങ്ങളാണ്. ബാപ്റ്റാദ വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇത് എല്ലാവരെയും കേൾപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും, പക്ഷെ മാനം കാക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ പറയാറില്ലേ. ബാപ്റ്റാദ മാനം കാക്കുകയാണ്, പക്ഷെ ഈ അലസത പുരുഷാർത്ഥത്തെ തീവ്രമാക്കി. അത് ബഹുമതിയോടുകൂടി പാസാക്കില്ല. സ്വയം വിചാരിക്കുന്നില്ലേ - ഇതെല്ലാം നടക്കുമെന്ന്, റിസൾട്ടിലും അത് നടക്കും - പറക്കില്ല. രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ കണ്ടതെന്താണെന്ന് കേട്ടല്ലോ. പരിവർത്തനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഏതെങ്കിലുമേതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ഓരോരുത്തരിലും വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ അലസതയുണ്ട്. ആ സമയത്തെല്ലാം ബാപ്റ്റാദ പുഞ്ചിരിക്കുകയാണ്. കുട്ടികൾ പറയുന്നു- കാണാം എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന്! ബാപ്റ്റാദയും പറയുകയാണ്- കാണണം എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന്. ഇന്നെന്തിനാണ് ഇത് കേൾപ്പിക്കുന്നത്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയോ ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യട്ടേ, പക്ഷെ നിർബന്ധമായും നിങ്ങളെ ആക്കിയേ പറ്റൂ, നിങ്ങൾ ആകുക തന്നെ വേണം. ഇന്ന് കുറച്ച് കടുപ്പിച്ച് കേൾപ്പിക്കുകയാണ്. കാരണം അത് ചെയ്യും, ഇത് ചെയ്യുമെന്നെല്ലാം നിങ്ങൾ പദ്ധതിയുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ കാരണത്തിനു നിവാരണമില്ലെങ്കിൽ അത് താൽക്കാലികമാകും. പിന്നെയെന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം വരുമ്പോൾ പറയും, കാര്യം തന്നെ അങ്ങനെയായിരുന്നു! കാരണം തന്നെ അങ്ങനെയായിരുന്നല്ലോ, എന്റെ കർമ്മക്കണക്കുകൾ അങ്ങനെയുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ആയേ പറ്റൂ. സമ്മതമല്ലേ! ടീച്ചേഴ്സിനു സമ്മതമല്ലേ? വിദേശികൾക്ക് സമ്മതമാണോ? ബാപ്റ്റാദ പറയുകയാണ്- ആയേ പറ്റൂ. പുതിയ വർഷത്തിൽ പറയണം- ആയി തീർന്നു. അങ്ങനെയല്ലേ. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ സമയമെടുക്കണം. പക്ഷെ ബാപ്റ്റാദ ഒരു വർഷം നൽകുകയാണ്. അപ്പോൾ എളുപ്പമല്ലേ. ആരാമത്തോടുകൂടി ചെയ്യൂ. ആരാമത്തിന്റെ അർത്ഥം - ആ രാമൻ, അതായത് ബാബയെ ഓർമ്മിച്ച് ചെയ്യൂ എന്നാണ്, അല്ലാതെ ഡൺലപ്പ് മെത്തയുടെ ആരാമമല്ല ചെയ്യേണ്ടത്. ബാപ്റ്റാദക്ക് നിങ്ങളോട് സ്നേഹം കൂടുതലാണ്. അതോ നിങ്ങൾക്കാണോ ബാപ്റ്റാദയോട് കൂടുതൽ സ്നേഹം? ആർക്കാണ് കൂടുതൽ സ്നേഹം? ബാബയ്ക്കോ നിങ്ങൾക്കോ?

ബാപ്റ്റിസ്മം നിങ്ങളെല്ലാവരിലും നിശ്ചയമുണ്ട് - സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായി നിങ്ങളെല്ലാവരും തീർച്ചയായും അവ്യക്ത ബ്രഹ്മാബാബിനെ സമാനമാക്കും. ആകിലോ? ബാപ്റ്റിസ്മം വിടിലോ. സ്നേഹമുണ്ടല്ലോ. നമുക്ക് ആരോടാണോ സനേഹം അവരെ നമ്മൾ പിരിഞ്ഞിരിക്കില്ല. ബ്രഹ്മാബാബിന് നിങ്ങളോട് വളരെ സനേഹമുണ്ട്. കാത്തിരിക്കുകയാണ്, എപ്പോൾ എന്റെ കുട്ടികൾ വരും! അപ്പോൾ സമാനമാകില്ലേ!

ബ്രഹ്മാബാബിയുടെ ഒരു ആത്മീയ സംഭാഷണം കേൾപ്പിക്കാം. ജനുവരി 18 വരികയല്ലേ. ബ്രഹ്മാബാബി ശിവബാബിയോട് പറയുകയാണ്, നിങ്ങൾ കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് തീയ്യതി നിശ്ചയിപ്പിക്കണമെന്ന്, ഇനി എത്ര നാൾ കാത്തിരിക്കും? അതുകൊണ്ട് തീയ്യതി ഉറപ്പിക്കൂ. അപ്പോൾ ശിവബാബി എന്തു പറയും? പുഞ്ചിരിക്കും. ബാപ്റ്റിസ്മം വീണ്ടും പറയുകയാണ് കുട്ടികളാണ് തീയ്യതി നിശ്ചയിക്കേണ്ടത്, അത് ബാപ്റ്റിസ്മം ചെയ്യില്ല. ബ്രഹ്മാബാബി വളരെയധികം ഓർമ്മിക്കുന്നു, അപ്പോൾ തീയ്യതി നിശ്ചയിക്കില്ലേ?

പുതിയ വർഷത്തിൽ സമാനമാകുന്നതിനുള്ള ദൃഢസങ്കല്പമെടുക്കൂ. ലക്ഷ്യം വയ്ക്കൂ, എനിക്ക് ഫരിസ്തയാകണം. പഴയ കാര്യങ്ങൾ സമാപ്തമാക്കൂ. തന്റെ ആദി അനാദി സംസ്കാരങ്ങളെ എമർജ് ചെയ്യൂ. സ്കൂളിൽ വയ്ക്കൂ, ഞാൻ നടക്കുന്ന, കറങ്ങുന്ന ബാപ്റ്റിസ്മം ഫരിസ്തയാണ്, പഴയ സംസ്കാരങ്ങളുമായി, പഴയ കാര്യങ്ങളുമായി എനിക്ക് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. മനസ്സിലായോ? പരിവർത്തനത്തിന്റെ ഈ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് ജലം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ. വിത്തിനു വെള്ളവും വെയിലും വേണം, എന്നാലേ ഫലമുണ്ടാകൂ. അപ്രകാരം ഈ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക്, അതായത് ബീജത്തിനു സ്കൂളിയാകുന്ന വെയിലും വെള്ളവും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് റിവൈസ് ചെയ്യൂ - ബാപ്റ്റിസ്മം ഞാൻ കൊടുത്ത വാക്കെന്താണ്.

ശരി. നാലുഭാഗത്തുമുള്ള മഹാൻ ആത്മാക്കൾക്ക്, പരിവർത്തനശക്തിയെ സദാ ഓരോ കാര്യത്തിലും ഉപയോഗിക്കുന്ന, വിശ്വപരിവർത്തക ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ദൃഢനിശ്ചയത്തിലൂടെ പ്രത്യക്ഷ സ്വരൂപം കാണിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണ്യ സോ ഫരിസ്ത ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ഒരേയൊരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല, ബാപ്റ്റിസ്മം നാകുന്ന കുട്ടികൾക്ക്, ബാപ്റ്റിസ്മയുടെ സ്നേഹത്തിനു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്ന മഹാവീര ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റിസ്മയുടെ സ്നേഹസ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

വരദാനം : തന്റെ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെയും മുഖത്തിലൂടെയും ഭാഗ്യരേഖ കാണിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യവാനായി ഭവിക്കൂ.

നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണ കുട്ടികൾ അനാദി പിതാവിലൂടെയും ആദിപിതാവിലൂടെയും നേരിട്ട് അലൗകിക ജന്മം പ്രാപ്തമാക്കിയവരാണ്. ജന്മം തന്നെ ഭാഗ്യവിധാതാവിലൂടെയാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ളവർ എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാരായിരിക്കും. തന്റെ ഈ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യം സദാ സ്കൂളിൽ വെച്ച് ഹർഷിതരായിരിക്കൂ. പെരുമാറ്റത്തിലൂടെയും മുഖത്തിലൂടെയും ഈ സ്കൂളിസ്വരൂപം സ്വയത്തിനും മറ്റുള്ളവർക്കും അനുഭവത്തിൽ കാണപ്പെടണം. നിങ്ങളുടെ മസ്തക മധ്യത്തിൽ ഭാഗ്യരേഖ തിളങ്ങുന്നതായി കാണപ്പെടണം. അപ്പോൾ പറയാം ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യവാൻ ആത്മാവ്.

സ്ലോഗൻ :- അന്തർമുഖിയായി ലൈറ്റിന്റെയും മൈറ്റിന്റെയും അനുഭവം ചെയ്യുന്നവരാണ് യോഗി ആത്മാവ്.